

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Drágák az iskolaszerek*

Forrás:

Szózat

Byp.
(Hely)

1920 IX 22
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

371.66

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Drágák az iskolaszerek

Feltámadt az egységes írka — Százakba kerül a kézimunkázás

— A Szózat tudósítójától. —

Az állam tényekkel is kifejezte, hogy milyen részvétele van a küzködő középosztály irányában és a társadalom, a sajtó is támogatja — már a maga erejéhez képest — a köztisztviselőt és a többi lateinert. Mindenfelé megértéssel találkoznak, akik a legsúlyosabb életharcot vívják, de az iskola nem ismer kiméletet, az iskola nem tesz kivételt. Ami előírás az előírás és annak meg kell lenni, akinek pedig nem teik, annak nem muszáj iskolába járni.

Az iskola különben is drága intézmény, a mai időkben luxus, sőt káros luxus, ami abból derül ki, hogy a társadalom legjobban képzett rétegét koplalnak a legtöbbit, lám, aki nem járt csak négy elemi, viszont a lelkismeretét kitágította, ma mint egykori hadseregszállító, vagy újabbkori valutaüzér milliók hátán trónol, míg a diplomás ember — szegény — arca verejtékével keresi a mindennapi kenyerét. Igen, a kultúra — ilyenek tűnik manapság — veszedelmes, mert altruizmusra nevel, azért hát nagyon kiméletesen, nagyon biztosan kellene bánni mindenkivel, aki kultúrára vágyik, de különösen is hímes tojásként kell kezelni a küzdő középosztály tanulni vágyó gyermekeit.

Amde az iskola, a budapesti iskola rideg, nem veszi figyelembe a kétségbeejtő gazdasági állapotokat és előírja és megköveteli a drága iskolai szereket. A középosztálynak éppen elég volt kiizzadni a horribilis tandíjat, a beiratási díjat, megvásárolni a méregdrága iskolakönyveket, tenger pénz kiadni a könyvek bekötésére, de a kiadásoknak ezzel még koránt sincs vége. A Papnövelde-utcai állami polgári leányiskolában például egyetlen tantárgyra, a kézimunkára a következő kladások vannak: egy levél varrótű, 25 darab gombostű, egy fehér serviette, egy fehér zacskó, egy-két matring himző-pamut, egy tüpárna és két méter vászon. Mindez a dolgok mai beszerzési ára legalább 700—800 korona. Legjobb, hogy a fölsorolt holmik valamennyiének vadonatújnak kell lenni, az édesmama kézimunkakosarából kölcsönvenni nem szabad semmit. Miért? Ki tud rá feleletet?!

Amint józan ésszel nem lehet kitalálni, hogy a Koronaőr-utcai, a Mozdony-utcai elemi iskolák kis diákjai miért követnek el égbekiáltó bűnt, ha a magyar fiúznak nincsen fehér vignetával ellátott kékszínű és pedig ultramarinkékszínű hímőpapírosa? Több kis diák édesapja maga fabrikálta az irkákat. Összenyesegette a hímőpapírosokat, szépen megvonalazta a magyar és német irkákat, megkockázta a számtanfüzeteiket, cécánál jól összefűzte, de még borítékot is ragasztott mindegyikre. Nagy munka volt ez, de egy füzet ára ma 12 korona, a kis elemistáknak nyolc füzetre van szüksége, mert kell magyar, számtan, szépirás, sőt mindegyikből kettő: egy házi, egy is-

kolai, de a magyarból és számtanból külön még egy-egy vizsgai füzet is. A tíz füzet ára pedig ma 120 korona és ugye már nem csodálatos, ha szegény lateiner irkagyárosnak csap föl, kivált ha történelesen egyszerre két-három gyereke járja az iskolát. Hanem mi történik szegény lateiner apa keserves munkájával. Az történik vele, hogy az előírásokra esküvő tanító ur és tanító urhölgy kettérepesztí és kihajítja az ablakon . . . tanulni csak fehérignettás, ultramarinkék irkával lehet. Lám, Petőfi se tudott magyarul, Newton se ismerte a matematikát és Gregusnak se volt fogalma a szépirásról, mert az ő idejünkben még nem volt divatos az előírtas írka.

A magasabb iskolákban még kutyább a helyzet, mert ott több írka kell, kell latin, geometria, német, francia, de még kemény táblába kötött rajztömb is kell — és valamennyi előírtas. A piaristák gimnáziumában még azzal is ölik a diákok szüleit, hogy tornacipő kell. Egy pár gummitalpu tornacipő ma 220 korona és kell belőle egy iskolaév folyamán legalább 4 pár. Meg kell adni, hogy a tornatanár kijelentette, hogy a szegényeknek nem kell venni... jó jó, de melyik szülő veszi magára, hogy az ő gyerekeit szegénynek bélyegezzék? És mire jó a tornacipő? Karlendítésekét és csipőhajlásokat nem lehet talán rendes cipőben megcsinálni? Muszáj szegény lateinernek tornacipőre 800—100 koronát kiadni?

Mindenki takarékoságot hirdet, csak a tanító urak és a tanító urhölgyek ragaszkodnak a tíz év előtti divathoz, pedig ők is tudhatnák, hogy nem ugy van, mint régen volt.